

A extrémně problematické jsou také například průtahy se schvalováním zákona o ochraně oznamovatelů. Ten měl firmám mimo jiné uložit povinnost zřizovat „etické“ linky, jež by daly zaměstnancům možnost upozornit na nezákonné jednání ve firmě. Zákon, který upozorní na nekalé praktiky svých nadřízených, měl také chránit zaměstnance před propuštěním.

Nic z toho zatím v Česku neplatí. Zaměstnancům ochranu žádný zákon negarantuje. Problémem je absence zákona i pro ty české podniky, které jsou součástí nadnárodních skupin. Ty totiž zavádění evropských směrnic obvykle koordinují v rámci celého holdingu. „Pokud jsou čeští zaměstnavatelé součástí nadnárodní skupiny a úpravu oznamování přijmou na základě požadavku mateřské společnosti, je možné, že v blízké budoucnosti budou muset svůj vnitřní předpis opětovně revidovat, aby vyhovoval specifické národní úpravě,“ upozorňuje partnerka Randl Partners Nataša Randlová.

Špatná image evropského práva

Takové komplikace jsou pak podle právních expertů jedním z důvodů, proč evropské právo není v Česku přijímáno příliš pozitivně. „Mám pocit, že se někdy alibisticky tváříme, že právo EU není naše a že nám je v podstatě vnuceno. Tak to ale není, každý předpis EU jezdí někdo z příslušného ministerstva vyjednávat i za Česko,“ říká Šalomoun.

Kritiku často sklízí i přehnaná tvrdost unijních předpisů. Avšak i v tom si Češi často stěžují na nepravého. Přílišnou tvrdost totiž většinou mívají na svědomí domácí politici, kteří přijmou přísnější právní úpravu, než žádá evropská směrnice. Pro takový postup se vžil název gold plating neboli pozlacování.

„Příkladem může být již starší směrnice týkající se energetické náročnosti budov, kdy evropská směrnice

stanovila možnost nepožadovat energetický štítek u památkově chráněných budov, ale český zákon u těchto památkově chráněných budov tuto povinnost vyžadoval,“ upozorňuje partner advokátní kanceláře Sniehoffa a Vajda Legal a Legal Garant týdeníku Ekonom Michal Sniehoffa.

V očích Čechů také přes deset let přetrvával mýtus, že Brusel nutí výrobce potravin balit pečivo do mikrotentových sáčků. Avšak takzvaná koblihová vyhláška neměla s Evropskou unií vůbec nic společného. Vznikla ještě před vstupem Česka do unie v roce 2002 na tuzemském ministerstvu zdravotnictví. Vyhláška platila až do roku 2006 a poté byla zrušena.

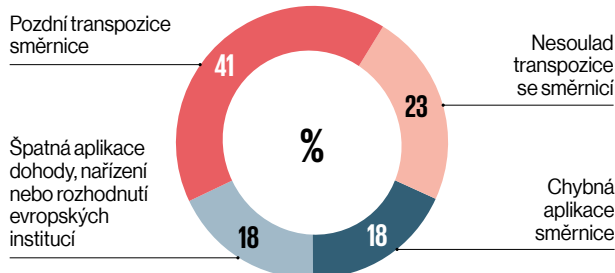
Pozdní přenesení evropských norem do českého práva způsobuje potíže hlavně firmám podnikajícím v zahraničí nebo těm z nadnárodních skupin. Nevědí totiž, co pro ně platí.

Přísnější než směrnice byl i návrh zákona o ochraně oznamovatelů předložený v minulém volebním období. Ukládal povinnost zřídit vnitřní oznamovací systém firmám od 25 zaměstnanců, zatímco směrnice ho požaduje v podnicích od 50 zaměstnanců.

Takový přístup pro podnikatele může znamenat konkurenční nevýhodu v porovnání s firmami z jiných zemí unie. „Gold plating má na podnikatele relativně významný vliv, zejména přináší vyšší administrativu a náklady,“ upozorňuje předseda představenstva Asociace malých a středních podniků Josef Jaroš.

Riziko nezdravého „vylepšování“ českých předpisů nad rámec požadavků Evropské unie ještě zvyšuje jejich projednávání ve spěchu. Resorty se totiž pod časovým tlakem snaží prosadit projednání návrhu ve zrychleném řízení, anebo vypustit alespoň některé články legislativního procesu, typicky například hodnocení dopadů regulace. „Diskuse a analýza regulací řešeného problému a jejich dopadů hned od začátku legislativního procesu a v týmové práci legislativců a odborníků z dané oblasti je přitom pro eliminaci pozlacování životně důležitá,“ upozorňuje předsedkyně komise pro hodnocení dopadů regulace při Legislativní radě vlády Jiřina Jílková. Jen takový postup dokáže zamezit přešlapům, které špatně napsaný zákon může způsobit. ■

Z jakých důvodů Evropská komise zahajuje s členskými státy řízení pro porušení povinnosti

Zdroj: Evropská komise